

Sygn. akt III Nsm 59/16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kępnie III Wydział Rodzinny i Nieletnich, w składzie następującym:

Przewodnicząca – SSR Anna Sobolewska-Talaga

Protokolant – sekr. sąd. Kamila Wąsik

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2016 roku w Kępnie

na rozprawie

sprawy z wniosku M. C. (1)

z udziałem J. K. (1)

o zagrożenie nakazaniem zapłaty sumy pieniężnej za nie wykonywanie orzeczenia sądu w przedmiocie kontaktów z dzieckiem

p o s t a n a w i a :

1. zagrozić J. K. (1) nakazaniem zapłaty kwoty 1.000 zł (tysiąc złotych) na rzecz M. C. (1) za każde nie wykonanie kontaktów ustalonych dla M. C. (1) z małoletnią córką M. C. (2) urodzoną (...) Wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 5 marca 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt I C 1026/13;

2. zasądzić od uczestniczki postępowania J. K. (1) na rzecz M. C. (1) kwotę 40 zł (czterdzieści złotych) tytułem zwrotu poniesionych kosztów sądowych.

Anna Sobolewska-Talaga

Sygn. akt III Nsm 33/14

UZASADNIENIE

M. C. (1) wniósł o zagrożenie uczestniczce J. K. (1) nakazaniem zapłaty na rzecz wnioskodawcy określonej sumy pieniężnej za każdorazowe naruszanie kontaktów wnioskodawcy z małoletnią córką M. C. (2) urodzoną w dniu (...) w K..

W uzasadnieniu wniosku M. C. (1) podał, że pomiędzy J. i M. C. (1) toczyło się postępowanie o separację, a następnie sprawa rozwodowa. Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 5 marca 2015 roku w sprawie o sygn. akt I C 1026/13 orzeczono rozwód pomiędzy w/w oraz uregulowano sposób kontaktowania się M. C. (1) z córką poprzez ustalenie, że będzie miał on prawo spędzać z córką M. C. (2) pierwszy i trzeci weekend miesiąca w godzinach od soboty godzina 10.00 rano do niedzieli godziny 18.00 z prawem zabierania dziecka do swojego miejsca zamieszkania, a po upływie trzech miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia również w jeden dodatkowy weekend w kwartale od piątku od godziny 18.00 do niedzieli do godziny 18.00 – w terminie przez rodziców małoletniej uzgodniony oraz wskazano, że M. C. (1) będzie zabierał córkę na jeden tydzień ferii zimowych, dwa tygodnie w miesiącu lipcu i dwa tygodnie w miesiącu sierpniu oraz w jeden dzień Świąt Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy od godziny 10 rano do godziny 20.00 w sposób przez strony uzgodniony, a także w Wigilię Bożego Narodzenia w ciągu trzech godzin południowych lub wieczornych w terminach przez rodziców małoletniej uzgodnionych.

Wnioskodawca wskazał, że J. K. (1) utrudnia mu kontakty z córką, ostatnio widział córkę 20.03.2016 roku, od jesieni ubiegłego roku zaczęły się ze strony J. K. (1) i jej matki M. K. (1) utrudnienia i manipulacje M.. Nadto wnioskodawca podkreślał, że w sposób prawidłowy zajmuje się córką, stara się organizować spotkania tak, by córka się nie nudziła, w domu dzieci mają plac zabaw, jeżdżą z córką na basen, czy do kina, w wakacje organizuje córce wyjazd nad morze lub góry, czy też do dalszej rodziny.

Na rozprawie w dniu 10 czerwca 2016 roku- precyzując powyższe okoliczności- podał, że przez pierwsze miesiące po orzeczeniu rozwodu w marcu 2015 roku -kontakty z córką przebiegały prawidłowo (choć wnioskodawca miał szereg zastrzeżeń co do możliwości kontaktu z dzieckiem we wcześniejszym okresie). Zaznaczył, że przez okres wakacyjny 2015 roku był z córką na wakacjach, nic się nie działo, córka była zadowolona. Od jesieni ubiegłego roku kontakty zostały utrudnione. Podał, że rodzice wnioskodawcy domagali się jednego wieczoru kontaktów z wnuczką- z piątku na sobotę. Między innymi od tego się zaczęło, J. K. (1) nie chciała się zgodzić na kontakty rodziców wnioskodawcy z wnuczką, odwoływała się od orzeczenia niekorzystnego dla niej do Kalisza, a korzystnego dla wnioskodawcy i jego rodziców.

M. C. (1) podkreślał, że zawsze regularnie odbiera córkę i odwozi o wyznaczonej porze – tak jak to zostało wyznaczone przez sąd. Wskazał, że regularnie płaci ustalone alimenty na rzecz dziecka. Zaznaczył, że od ostatniego kontaktu 18-20 marca 2016 roku nie ma możliwości widywania i zabierania córki. W tym czasie M. C. (2) miała urodziny i ojciec zakupił jej telefon komórkowy. Wcześniej próbował kontaktować się telefonicznie z córką na telefon jej matki lecz słyszał, że córka nie chce podejść. Kontakt sms-wy trwał z córką zaledwie dwa dni. Następnie telefon „zamilkł” i obecnie nie ma kontaktu z dzieckiem w tej formie. Nadto podkreślał, że również w okresie Świąt Wielkanocnych nie miał kontaktu z córką. Wraz z rodziną czekali na M. ze śniadaniem wielkanocnym. Całą godzinę zajęła interwencja policji, przy czym, dziecko nie przebywało w tym czasie w wyznaczonym miejscu na ul. (...) w K. - córka była na ul. (...) w K., u rodziców J. K. (1).

Policjant naciskał aby wszedł do środka mieszkania, jednak wnioskodawca nie zgodził się tłumacząc to tym, że wielokrotnie ze strony J. K. (1) był pomawiany o nękanie, stosowanie przemocy oraz oskarżany o rzeczy które nie miały miejsca. Wszystkie zgłaszane przez J. K. (1) sprawy zostały umorzono.

Podczas kolejnych prób zabrania dziecka w wyznaczone weekendy z mieszkania jej matki miał wskazywane, że M. nie chce iść (ewentualnie, że córka jest chora). Wcześniej matka małoletniej M. informowała go, że nie wyda dziecka.

Wnioskodawca stanowczo i konsekwentnie podtrzymywał swój wniosek wnosząc o zagrożenie J. K. (1) sankcją pieniężną w wysokości 1000,00 złotych za każde nie wydanie dziecka.

W pisemnej odpowiedzi na wniosek J. K. (1) działając przez pełnomocnika wniosła o oddalenie wniosku złożonego M. C. (1) wnosząc o zwrócenie się do Opiniodawczego Zespołu Sądowych Specjalistów na okoliczność ustalenia czy realizowanie kontaktów małoletniej M. C. (2) z jej ojcem w uwarunkowaniach relacji jakie wytworzyły się po ostatnim wydaniu orzeczenia w przedmiocie uregulowania kontaktów ojca z małoletnią, są zgodne z dobrem małoletniej córki stron, a w tym na okoliczność ustalenia przyczyn niechęci i lęku po stronie małoletniej werbalizowanego względem ojca w realizowaniu osobistych kontaktów z jego udziałem, co pozwoli na poczynienie ustaleń, czy faktyczny brak realizacji kontaktów małoletniej z ojcem daje podstawę do przypisania uczestniczce postępowania, jako zobowiązanej do wydawania małoletniej na kontakty, winy umożliwiającej zastosowanie normę z przepisu art. 597¹⁵ § 1 k.p.c. Nadto wniosła o przeprowadzenie szeregu dowodów z przesłuchania świadków, notatek załączonych do odpowiedzi na wniosek oraz akt sprawy karnej prowadzonej przez Prokuraturę Rejonową w Kępnie sygn. akt Ds. 754/15 – na okoliczność prowadzenia postępowania przeciwko M. C. (1) w sprawie o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. t.j. znęcania się psychicznego i fizycznego przez M. C. (1) oraz jego rodziców I. i J. C. (2) nad małoletnią M. C. (2).

Na rozprawie w dniu 10 czerwca 2016 roku uczestniczka postępowania podtrzymała swoje stanowisko w sprawie podnosząc, że rozmawiała z córką wielokrotnie, namawiała ją żeby spotkała się z ojcem. Jednocześnie uczestniczka przyznała, że nie dochodzi do realizacji kontaktów ojca z córką ponieważ -jak twierdziła- dziecko się boi. Wskazywała,

że w ostatnim okresie czasu małaletnia M. ma liczne nieobecności w szkole z powodu bólu brzucha, głowy, ma nerwicę. Przyznała, że M. dostała telefon od ojca, bardzo się cieszyła na telefon, nie zabroniła dziecku kontaktu z ojcem. Telefon nie jest aktywny, bo M. nie chce z niego korzystać.

Nadto J. K. (1) wyjaśniła, że po złożeniu przez dziecko zeznań w Sądzie poszła do szkoły i zgłosiła fakt złego stanu psychicznego dziecka – „żeby uzyskali od dziecka informacje”. Następnie wskazała, że córka rozmawiała z panią pedagog i nauczycielką – wyszło, że jest bita i że jest przemoc psychiczna. Następnie „M. się zamknęła, nie mówiła o tych różnych rzeczach...” (k. 56)

J. K. (1) wyjaśniła dodatkowo, że po założeniu „niebieskiej karty” ojcu i dziadkom M. przychodzi do nich policjant i rozmawia z M. i z J. K. (1) na ten temat....Po założeniu karty nie wydawała dziecka, obecnie nie jest tak, że nie wydaje dziecka – to M. nie chce chodzić do ojca, a to jest różnica. (protokół wysłuchania J. K. (1) czas 01:15:53, k. 56)

Jednocześnie uczestniczka wskazywała, że jeżeli M. będzie chciała chodzić na spotkania z ojcem to „nie ma problemu”.

Sąd ustalił w oparciu o akt urodzenia M. C. (2), wysłuchanie stron, zeznania świadka – kuratora zawodowego M. K. (2) oraz dokumenty: notatki urzędowe - opinie wychowawcy o M. C. (2), dokumenty w aktach sprawy rozwodowej Sądu Okręgowego w Kaliszu o sygn. I.C. 1026/13, dokumenty w aktach spraw prowadzonych w Sądzie Rejonowym w Kępnie pod sygn. III Nsm 180/15 - Opm 29/15, III Nsm 115/15, III Nsm 33/14 a także dokumenty zgromadzone przez Prokuraturę Rejonową w Kępnie w sprawie prowadzonej pod sygnaturą Ds.108/14 oraz Ds. 754/15 i akta sprawy prowadzonej w Sądzie Rejonowym w Kępnie Wydział Karny pod sygn. Kp 250/15, **co następuje:**

Małaletnia M. C. (2) ur. (...) w K. jest córką J. i M. C. (1). J. C. (1) (obecnie K.) i M. C. (1) pozostawali w związku małżeńskim w okresie od 26 czerwca 2004 roku do 5 marca 2015 roku, kiedy to wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu orzeczono rozwód pomiędzy wyżej wymienionymi.

W wyroku rozwodowym wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małaletnią M. C. (2), urodzoną (...) w K. powierzono J. C. (1), zachowując dla pozwanego M. C. (1) prawo współdecydowania w istotnych sprawach córki. Jednocześnie ustalono, że ojciec małaletniej M. C. (1) będzie się kontaktował z małaletnią M. C. (2) w pierwszy i trzeci weekend miesiąca w godzinach od soboty godzina 10.00 rano do niedzieli do godz. 18.00 z prawem zabierania do swojego miejsca zamieszkania, z tym, że małaletnią będą odbierać od matki i odwozić do matki osoby trzecie wskazane przez pozwanego, a po upływie trzech miesięcy od tego orzeczenia również w jeden dodatkowy weekend w kwartale od piątku godziny 18.00 do niedzieli godz. 18.00 w terminie przez rodziców małaletniej uzgodniony, a także w jeden tydzień ferii zimowych, dwa tygodnie w miesiącu lipcu, dwa tygodnie w miesiącu sierpniu oraz jeden dzień Świąt Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy od godziny 10.00 rano do godziny 20.00 w sposób przez strony uzgodniony, a także w Wigilie Bożego Narodzenia w ciągu trzech godzin popołudniowych lub wieczornych w terminach rzez rodziców małaletniej uzgodnionych.

Wyrok w tym zakresie jest prawomocny i wykonalny.

/dowód: odpis wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 5 marca 2015 roku k.11 i k. 49, odpis aktu urodzenia małaletniej M. C. (2) k. 58 akt III Nsm 33/14/

Przed Sądem Rejonowym w Kępnie w sprawie prowadzonej pod sygn. akt III Nsm 33/14 toczyło się postępowanie z wniosku I. i J. C. (2) o ustalenie ich kontaktów z wnuczką M. C. (2). J. C. (1) (obecnie K.) w toku postępowania z jednej strony deklarowała, że nie utrudnia dziadkom ze stron ojca możliwości kontaktu z wnuczką, z drugiej strony konsekwentnie zgadzała się na ustalenie tych kontaktów i wносиła o oddalenie wniosku.

Postanowieniem z dnia 28 września 2015 roku Sąd Rejonowy w Kępnie ustalił kontakty I. i J. C. (2) z małaletnią M. C. (2) w każdy pierwszy i trzeci piątek miesiąca od godziny 18.00, do soboty do godziny 10.00 rano, przy czym określono, że wnioskodawcy będą odbierać wnuczkę z jej miejsca zamieszkania z matką i następnego dnia przekazywać pod

opiekę ojca M. C. (1) w związku z kontaktami ustalonymi dla ojca małoletniej wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 5 marca 2015 roku w sprawie o sygn. akt I C 1026/13.

Z orzeczeniem tym nie zgodziła się J. C. (1) (obecnie K.) i działając przez pełnomocnika złożyła apelację od wskazanego wyżej rozstrzygnięcia wnosząc m.in. o oddalenie żądania wnioskodawców o uregulowanie kontaktów z wnuczką w całości.

Postanowieniem z dnia 12 maja 2016 roku Sąd Okręgowy w Kaliszu oddalił apelację J. C. (1).

/dowód: dokumenty w aktach sprawy Sądy Rejonowego w Kępnie sygn. akt III.Nsm.3/14 w szczególności Postanowienie sadu Rejonowego w Kępnie z dnia 28 września 2015 roku k. 121 wraz z uzasadnieniem k. 124-15, apelacja uczestniczki postępowania J. K. (1) k. 138-145, Postanowienie Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 12 maja 2016 roku k. 182/

Po wydaniu przez Sąd Rejonowy w Kępnie postanowienia w dniu 28 września 2015 roku o uregulowaniu kontaktów I. i J. C. (2) z małoletnią M. C. (2) – J. K. (1) zgłosiła pedagogowi szkolnemu i wychowawcy M. C. (2), że dziecko jest zastraszane przez ojca i dziadków, boi się, ma stany lękowe. Na prośbę J. K. (1) małoletnia M. została w dniu 15 października 2015 roku wysłuchana przez pedagoga J. S. w obecności wychowawcy D. N..

Po rozmowie z dzieckiem pedagog szkolny założył tzw. „niebeską kartę” przeciwko M. C. (1) oraz I. i J. C. (2). Następnie bez powiadomienia M. C. (1), I. i J. C. (2) o wszczętej przeciwko nim procedurze – zwołano zespół interdyscyplinarny, a następnie sprawę przekazano do organów ścigania – Prokuratury Rejonowej w Kępnie.

Na skutek zawiadomienia Dyrektora Szkoły Podstawowej (...) w K. z dnia 20 października 2015 roku – do której uczęszcza małoletnia M. C. (2) – w Sądzie Rejonowym w Kępnie prowadzone jest postępowanie o wydanie zarządzeń opiekuńczych w trybie art. 109 k.r.o. dot. Małoletniej M. C. (2).

W toku prowadzonego postępowania J. C. (1)(K.) wносиła o zabezpieczenie sytuacji małoletniej poprzez zwieszenie – wstrzymanie kontaktów M. C. (2) z ojcem M. C. (1) oraz dziadkami I. i J. C. (2).

Po przesłuchaniu świadków i na podstawie przeprowadzonego w znacznej części postępowania dowodowego - postanowieniem z dnia 10 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Kępnie oddalił wniosek J. C. (1) o zabezpieczenie (zawieszenie kontaktów M. C. (2) z M. C. (1) i jego rodzicami). Jednocześnie postanowieniem tym zabezpieczono sytuację małoletniej M. C. (2) urodzonej (...) w ten sposób, że na czas trwania postępowania w sprawie ustanowiono nadzór kuratora nad wykonywaniem władzy rodzicielskiej przez matkę małoletniej M. C. (2) – J. C. (1), a także celem nadzoru nad sposobem realizacji kontaktów M. C. (2) z ojcem małoletniej M. C. (1) i jednocześnie I. i J. C. (2).

Następnie Postanowieniem z dnia 18 lutego 2016 roku postępowanie w sprawie zostało zawieszono -do czasu rozstrzygnięcia sprawy karnej prowadzonej M. C. (1), I. i J. C. (2).

/dowód: dokumenty w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Kępnie o sygn. III Nsm 180/15 w szczególności protokół rozprawy z dnia 10grudnia 2015 roku k. 52-57 i postanowienie k. 58, postanowienie k. 124/

Po przeprowadzonym postępowaniu w sprawie dotyczącej zawiadomienia w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania M. C. (1), I. i J. C. (2) nad małoletnią M. C. (2) (w okresie od maja 2015 roku do 15 października 2015 roku poprzez bicie, zastraszanie, zmuszanie do mówienia prawdy przed sądem, nagrywanie wypowiedzi małoletniej, ośmieszanie matki małoletniej J. C. (1) oraz jej rodziców M. i J. K. (2)) - postanowieniem z dnia 30 listopada 2016 roku Prokurator Rejonowy w Kępnie odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie wobec braku znamion czynu zabronionego.

Na w/w postanowienie zażalenie złożył kurator ustanowiony dla małoletniej M. C. (2).

J. K. (1) przed rozpoznaniem zażalenia złożyła obszernie pismo domagając się uwzględnienia zażalenia. Wnosiła jednocześnie o przesłuchanie w sprawie małoletniej M. C. (2) przed sądem.

Po rozpoznaniu zażalenia Sąd Rejonowy w Kępnie Wydział Karny w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II Kp 250/15 postanowieniem z dnia 08 czerwca 2016 roku utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

/dowód: dokumenty w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Kępnie II Kp 250/15, odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem w aktach sprawy k. 65-67/

Wnioskodawca M. C. (1) ostatni kontakt z córką miał w dniach 18-20 marca 2016 roku. Z okazji urodzin podarował małoletniej M. telefon.

Przez kilka dni M. pisała do ojca sms-y. W dniu 25 marca z telefonu M. został napisany ostatni sms. Od tego dnia telefon zamilkł.

Od tego czasu nie są realizowane kontakty wnioskodawcy z córką określone w wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 5 marca 2015 roku. Matka małoletniej tłumaczy ten stan faktem, że małoletnia boi się ojca lub że jest chora. Wcześniej jak sama przyznawała –zadecydowała o nie wydawaniu dziecka ojcu.

M. C. (1) podejmuje próby zrealizowania kontaktu z córką zgodnie z orzeczeniem sądu. Aby nie stresować dziecka w ostatnim okresie czasu zaniechał wzywania policji na interwencje w przypadku nie zrealizowania kontaktu, zaniechał też wizyt u dziecka w szkole.

/dowód: wysłuchanie wnioskodawcy M. C. (1) k. 50-54 – czas 00:04:56 –00:56::54, wysłuchanie uczestniczki postępowania J. K. (1) k. 54-58 – czas 00:59:21-01:52:47, oświadczenie wnioskodawcy i wydruk z smsów M. C. (2) do M. C. (1) k. 19-21, wywiady kuratora w aktach sprawy Opm 29/15, opinia wychowawcy M. C. (2) k. 47/

Jak wynika z opinii wychowawcy M. C. (2) - małoletnia prawidłowo funkcjonuje w szkole, bardzo dobrze radzi sobie w zachowaniu i w nauce, nie sprawia trudności wychowawczych. Jednak w okresie od lutego do czerwca 2016 roku odnotowano dużą absencję (112 godzin opuszczonych w okresie od lutego do końca maja 2016 roku) M. w szkole.

/dowód: opinia wychowawcy M. C. (2) k. 47/

Z informacji i zeznań uzyskanych od M. K. (2) – kuratora zawodowego prowadzącego nadzór w związku z wydanym postanowieniem o zabezpieczeniu sytuacji małoletniej M. C. (2) wynika jednoznacznie, że J. K. (1) utrudnia ojcu realizowanie kontaktów z córką. Kurator wskazywała także na niepokojące sytuacje odnośnie tego, że matka małoletniej przyprowadzała dziecko do szkoły czy na terapię zgłaszając potrzebę przeprowadzania rozmów z dzieckiem przez specjalistów o jego problemach pomimo, że małoletnia M. nie chciała takich rozmów przeprowadzać i widoczne było to, że taka sytuacja naraża dziecko na stres i powoduje, że małoletnia jest zmuszona zmagać z przykrymi dla niej emocjami. W opinii wychowawcy, terapeuty z poradni psychologicznej w K. - M. nie jest dzieckiem wylęknionym, potrzebującym wsparcia, czy terapii. W ocenie kuratora niepokojące jest to, że przez znaczny okres czasu dziecko nie chodziło do szkoły, matka małoletniej wskazywała, że M. bolał brzuch, bała się chodzić do szkoły. W opinii kuratora J. K. (1) jest przekonana o tym, że córka boi się ojca i jego rodziców. Wychowawca M., czy też psycholog A. K. do której M. uczęszczała na grupową terapię od września ubiegłego roku nie zaobserwowali u M. żadnych niepokojących symptomów, czy też zachowań wskazujących na niekorzystne relacje dziecka z ojcem.

Kurator wskazywał, że pomimo rozmów i sugestii kuratora kierowanych pod adresem J. K. (1), że jej obowiązkiem jest realizowanie orzeczenia sądu określającego kontakty ojca z dzieckiem oraz „taka praca z córką” aby kontakty dochodziły do skutku - na początku czerwca 2016 roku, gdy M. C. (1) przyjechał po córkę po raz kolejny nie została mu ona wydana. Została wówczas skontrolowana przez kuratora sytuacja mieszkaniowa M. C. (1). Wnioskodawca był przygotowany na kontakt z córką. Na M. czekali też małoletni kuzyni.

/dowód: przesłuchanie świadka M. K. (2) k. 58-59 nagranie czas 01:56:37-02:22:02, sprawozdania kuratora z prowadzonego nadzoru w aktach sprawy Opm 29/15/

Z informacji z P. P.w K. z dnia 16 maja 2016 roku dotyczącej sytuacji małoletniej M. C. (2) wynika, że na M. C. (2) na prośbę matki została objęta indywidualną terapią psychologiczną od 29 października 2015 roku.

Małoletnia po zaaklimatyzowaniu się w grupie jest aktywna i radosna. Potrafi współpracować w grupie, a nawet inicjować pewne działania, co może wskazywać na fakt, iż czuje się w grupie bezpiecznie. Pod koniec kwietnia 2016 roku na zajęcia przyprowadziła M. babcia K. i poinformowała, że wnuczka chce porozmawiać z terapeutą. W trakcie rozmowy małoletnia M. powiedziała, że: „mama poprosiła ją aby powiedziała na zajęciach, iż nie chce chodzić na wizyty do taty, ponieważ tata jej nie kocha”.

Nadto z w/w informacji wynika, że w maju 2016 roku w sytuacji gdy kurator sądowy zapowiedział swoją wizytę na zajęciach i chęć porozmawiania z M. wówczas J. K. (1) telefonicznie informowała terapeutę przed zajęciami, iż obawia się, że kurator przyjdzie z ojcem M., a ona „chce bronić swoje dziecko przed ojcem i obawia się o M.”.

W dniu 12 maja 2016 roku (w dniu zajęć) matka małoletniej M. poinformowała, że córkę „boli brzuch i córka nie chce wejść na zajęcia.” Ostatecznie małoletnia M. nie uczestniczyła w tym dniu zajęciach, J. K. (1) podczas rozmowy w poradni informowała terapeutę i kuratora, że córka z obawy przed ojcem od około miesiąca boi się chodzić do szkoły. Wówczas kuratora informował, że aktualna opinia wychowawcy tego nie potwierdza. Matka małoletniej M. C. (2) była jednak przekonana co do swoich obaw.

Z opinii wychowawcy M. C. (2) z dnia 19 kwietnia 2016 roku wynika, że małoletnia wyróżnia się w nauce i zachowaniu. Nie sprawia trudności wychowawczych, jest zdyscyplinowana. Jest sympatyczna i koleżeńską dziewczynką, w grupie rówieśniczej chętnie nawiązuje kontakty i aktywnie uczestniczy w grach i zabawach ruchowych.

/dowód: informacja z poradni psychologiczno-pedagogicznej w K. z dnia 16 maja 2016 roku k. 15-16 w aktach Opm 29/15, opinia wychowawcy M. C. (2) – D. N. z dnia 19 kwietnia 2016 roku k. 14 w aktach Opm 29/15/

M. C. (1) ma 38 lat, z zawodu jest kierowcą. Mieszka z rodzicami w K. przy ul. (...).

J. K. (1), wcześniej C. ma 35 lat. Ma wykształcenie wyższe, ukończyła studia o kierunku zarządzanie-marketing. Jest zatrudniona w francuskiej firmie produkującej przekąski z siedzibą w P. jako manager. Uczestniczka zna język francuski. W ramach wykonywanych obowiązków kieruje produkcją, zajmuje się zamówieniami, zatrudnia nowych pracowników, ma kontakt z klientami, zajmuje się transportem. Jak wskazała miesięcznie zarabia 3200 złotych netto.

J. K. (1) mieszka z córką w K. przy ul. (...). Nie znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, czy bytowej.

/dowód: wysłuchanie wnioskodawcy M. C. (1) k. 50-54 – czas 00:04:56 –00:56::54, wysłuchanie uczestniczki postępowania J. K. (1) k. 54-58 – czas 00:59:21-01:52:47/

Sąd zważył:

Wnioskodawca i uczestniczka postępowania są rodzicami małoletniej M. C. (2). Obojgu przysługuje władza rodzicielska i mają prawo do jej wykonywania zgodnie z art. 97 § 1 k.r.o..

W wykonywaniu tej władzy mają ze sobą obowiązek współpracować, porozumiewać się dla dobra dziecka. Jak stanowi § 2 art. 97 k.r.o. o istotnych sprawach dziecka rodzice rozstrzygają wspólnie, w braku porozumienia między nimi rozstrzyga sąd opiekuńczy.

Zgodnie z art. 113 § 1 k.r.o. – Niezależnie od władzy rodzicielskiej rodzice oraz ich dziecko mają prawo i obowiązek utrzymywania ze sobą kontaktów. Zgodnie z § 2 w/w przepisu - kontakty z dzieckiem obejmują w szczególności przebywanie z dzieckiem (odwiedziny, spotkania, zabieranie dziecka poza miejsce jego stałego pobytu) i bezpośrednie porozumiewanie się, utrzymywanie korespondencji, korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość, w tym ze środków komunikacji elektronicznej.

Postępowanie w sprawach dotyczących wykonywania kontaktów z dzieckiem uregulowane jest w przepisach art. 597¹⁵ § 1 k.p.c. - art. 597²¹ § 1 k.p.c., które określają w szczególności zasady nakładania sankcji pieniężnych na osoby nie wykonujące nałożonych obowiązków oraz regulują zasady zwrotu wydatków poniesionych w związku z przygotowaniem do kontaktów do których nie doszło.

Przepis art. 597¹⁵ § 1 k.p.c. stanowi, że jeżeli osoba, pod której pieczę dziecko pozostaje, nie wykonuje lub niewłaściwie wykonuje obowiązki wynikające z orzeczenia albo ugody zawartej przed sądem lub przed mediatorem w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy uwzględniając sytuację majątkową tej osoby, zagrozi jej nakazaniem zapłaty na rzecz osoby uprawnionej do kontaktu z dzieckiem oznaczonej sumy pieniężnej za każde naruszenie obowiązku. Zgodnie z treścią przepisu art. 597¹⁶ § 1 k.p.c., jeżeli osoba, której sąd opiekuńczy zagroził nakazaniem zapłaty określonej sumy pieniężnej, nadal nie wypełnia swego obowiązku, sąd opiekuńczy nakazuje jej zapłatę należnej sumy pieniężnej, ustalając jej wysokość stosownie do liczby naruszeń.

Ustalenia faktyczne, które mają znaczenie w przedmiotowej sprawie, są w znacznej części bezsporne. Wnioskodawca od dłuższego już okresu czasu nie ma możliwości realizowania kontaktów z córką bowiem J. K. (1) -jak sama przyznała – wcześniej okresowo nie wydawała ojcu dziecka, a obecnie - jak wskazała- nie ma możliwości zrealizowania kontaktów ponieważ córka albo jest chora albo boi się ojca i nie chce iść na kontakt. Zauważyć przy tym należy, że im dłużej kontakty M. C. (1) z córką nie są realizowane tym bardziej dziecko boi się ojca, w ostatnim okresie doszło też do sytuacji, że M. w wyniku lęku przed ojcem – jak wynika z relacji jej matki - nie chodziła do szkoły pomimo, że bardzo dobrze radzi sobie z obowiązkami szkolnymi i bardzo dobrze funkcjonuje w klasie...

Pomimo przekonania J. K. (1), że nie ponosi winy za taki stan rzeczy – zwrócić należy uwagę na fakt, że to J. K. (1) jest pierwszoplanowym opiekunem M.. Jej obowiązkiem jest takie działanie i praca z dzieckiem aby nie wprowadzać dziecka w konflikty osób dorosłych i nie indukować dziecku lęku w stosunku do drugiego rodzica, lecz spowodować, by spotkania małoletniej M. z jej ojcem - wynikające z prawomocnego orzeczenia sądu - były realizowane. Tym bardziej, że żadne obiektywne przesłanki czy okoliczności nie wskazują na fakt, by małoletnia miała podstawy do obaw przed ojcem czy też dziadkami, czy też by zaistniały takie okoliczności które by wskazywały, że nie realizowanie kontaktów wnioskodawcy z córką wynikające z prawomocnego i wykonalnego Wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 5 marca 2015 roku można uznać za niezawinione ze strony J. K. (1) (C.). To, że rodzice małoletniej pomimo upływu czasu nadal są w głębokim konflikcie, a J. K. (1) pomimo rozstania z M. C. (1) nie potrafi oddzielić swoich negatywnych relacji z wnioskodawcą od spraw dotyczących ich wspólnego dziecka nie oznacza, że M. C. (2) nie może mieć „normalnego dzieciństwa” i pozytywnych relacji z ojcem.

Tym bardziej, że wcześniej M. C. (1) zabierał córkę na dłuższe okresy czasu i nic niepokojącego się nie działo. Trudno nie zauważyć, że J. K. (1) nie potrafi zaakceptować istniejącego stanu rzeczy, swoje przykre emocje, czy też doświadczenia „przelewa” na dziecko i niestety manipuluje córką nie licząc się z potrzebami córki oraz tym, że małoletnia M. jest odrębną istotą z prawem do własnego życia, własnych relacji z obojgiem rodziców oraz krewnymi z obydwu stron.

Taka postawa matki małoletniej godzi w dobro dziecka.

Zaakcentować w tym miejscu należy, że postępowanie w sprawach dotyczących wykonywania kontaktów z dzieckiem ma specyficzny, odrębny charakter i nie jest jego przedmiotem ponowna ocena zasadności ustalonych wcześniej prawomocnym orzeczeniem kontaktów. Dlatego postępowanie dowodowe w tych sprawach ogranicza się do ustalenia po pierwsze, czy doszło do naruszenia prawomocnego i wykonalnego orzeczenia w przedmiocie kontaktów, a po wtóre, w przypadku pozytywnego ustalenia pierwszej przesłanki, ustalenia możliwości majątkowych i zarobkowych rodzica naruszającego orzeczenie o kontaktach w kontekście wysokości sankcji finansowej za niewykonany kontakt. Reguła tego ograniczonego w istocie postępowania dowodowego ma na celu wyeliminowanie ponownej oceny celowości orzeczonych kontaktów oraz zapewnienie względnej szybkości postępowania, którego celem jest zakończenie niezgodnej z dobrem dziecka blokady kontaktu z jednym z rodziców.

Jedynie wzgląd na dobro dziecka może w szczególnych wypadkach prowadzić do wniosku, że orzeczony kontakt na tyle stanowi zagrożenie dla dobra dziecka, że nie powinien być egzekwowany przez nakładanie sankcji pieniężnej. W ocenie Sądu, analiza materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie, a także aktach spraw prowadzonych z udziałem stron, w tym także dokumentów w sprawie rozwodowej stron – nie pozwala na przyjęcie, iż przymusowa realizacja kontaktów ustalonych w wyroku rozwodowym zagraża w jakikolwiek sposób dobru dziecka.

Dlatego też biorąc pod uwagę powyższe okoliczności oddalono wnioski zgłoszone przez pełnomocnika J. C. (1) w piśmie procesowym z dnia 30 maja 2016 roku: o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych z Opiniodawczego Zespołu Sądowych Specjalistów przy Sądzie Okręgowym w K., a także o przesłuchanie szeregu świadków. Przeprowadzanie tych dowodów w ocenie sądu prowadziłyby do znacznego przedłużania postępowania i powielania czynności które zostały już przeprowadzone i ustalone. Wskazani w piśmie procesowym świadkowie: M. K. (1) - matka uczestniczki, D. D.-funkcjonariusz policji, K. S. – pedagog szkolny, K. W. – Dyrektor (...), R. K. – Kierownik (...) - zostali bowiem przesłuchani w sprawie prowadzonej przez tutejszy Sąd prowadzonej pod sygn. III Nsm 180/15 o wydanie zarządzeń opiekuńczych dot. Małoletniej M. C. (2). Złożony przez J. K. (1) wniosek o przesłuchanie jej sąsiadek: K. P., M. W., A. M., I. M. i J. C. (3) – biorąc pod uwagę okoliczności i charakter niniejszej sprawy, także nie zasługiwał na uwzględnienie. Przesłuchiwanie sąsiadów na okoliczność nie wydania przez matkę dziecka ojcu – wobec poczynionych przez kuratora zawodowego spostrzeżeń, a także w świetle informacji uzyskanych od wychowawcy M. oraz pedagoga z poradni psychologicznej – zmierzałoby jedynie do przedłużania postępowania w sprawie.

Biorąc pod uwagę aktualną sytuacją i dobro małoletniej M. C. (2) odstąpiono także od bezpośredniego jej wysłuchania. Małoletnia pomimo, że jest to dla niej bardzo trudna i stresująca sytuacja - uczestniczy w konflikcie pomiędzy rodzicami. W konflikt ten zaangażowanych jest szereg instytucji i osób postronnych. Z okoliczności sprawy wynika także, że dziecko jest manipulowane w szczególności przez matkę. W tej sytuacji narażanie małoletniej M. na kolejny stres i składanie zeznań w Sądzie, w tym konieczność opowiadania się po stronie jednego z rodziców – byłoby dla dziecka kolejnym bardzo przykrym doświadczeniem.

Przypomnienia i zaakcentowania w tym miejscu wymagają stwierdzenia i wnioski zawarte m.in. w opinii biegłych z Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno-Konsultacyjnego w K. z dnia 16 grudnia 2013 roku wydanej na potrzeby sprawy rozwodowej stron o treści:

„Przeprowadzone badanie pozwala wnioskować, że małoletnia M. jest silnie związana uczuciowo z obojgiem rodziców. Osobą najważniejszą w jej życiu stanowi obecnie jej mama. M. przejmuje perspektywę mamy w spojrzeniu na problem rodziny, stara się być wobec niej lojalna.... M. winna pozostać pod bezpośrednią opieką matki z jednoczesną możliwością systematycznych spotkań z ojcem.” (opinia biegłych RODK w K. z aktach sprawy Sądu Okręgowego w Kaliszu o sygn. I C 1026/13 k. 56 i k.58 akt)

Z kolei Sąd Apelacyjny w Łodzi w uzasadnieniu do postanowienia o oddaleniu zażalenia J. C. (1) od postanowienia Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 20 lutego 2014 roku w przedmiocie ustalenia kontaktów M. C. (1) z córką z dnia 10 kwietnia 2014 roku – sygn. akt I ACz 413/14 wskazał: „Podkreślić należy, na co zwrócił również uwagę Sąd Okręgowy, że z opinii biegłych z Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno-konsultacyjnego wynika, że nie ma jakichkolwiek przesłanek co do kwestionowania kompetencji wychowawczych pozwanego oraz motywacji do sprawowania przez niego opieki nad córką. Małoletnia M. C. (2), choć na początku podchodziła z pewnym dystansem do pozwanego, przejawiając zachowania o charakterze lękowym – do których odwołuje się w swym zażaleniu skarżąca – to jednak bardzo szybko spontanicznie nawiązała z nim bliski kontakt. Istotne jest również, że w rozmowie z biegłą małoletnia wyrażała otwartość i gotowość na spotkania z ojcem bez obecności matki...

Dodatkowo-niezależnie od subiektywnej oceny powódki... należy kategorycznie podkreślić, że dla dobra dziecka powódka jako matka, która jest dla córki niepodważalnie w chwili obecnej największym autorytetem, ma obowiązek kształtować w świadomości dziecka pozytywny obraz ojca oraz zachęcać ją, w miarę możliwości, do kontaktu z nim. Nie ulega przy tym wątpliwości, że nieograniczone kontakty rodziców z dzieckiem są najbardziej optymalnym sposobem

budowania relacji i naturalnych więzi rodzinnych.... (k.121-124 akt Sądu Okręgowego w Kaliszu , sygn.. akt I C 1026/13)

Aktualne pozostają także wnioski zawarte w kolejnej opinii biegłych z Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno-Konsultacyjnego w K. z dnia 23 października 2016 roku. Biegli w opinii wskazali: „Matka małoletniej indukuje dziecku (głównie w sposób pośredni) swe nastawienie do osoby ojca, co zakłóca prawidłowy przebieg ich wzajemnych relacji. M. naśladuje zachowania swojej mamy, chce spełnić jej oczekiwania i w pewnych sytuacjach w podobny emocjonalnie sposób reaguje na osobę ojca. .... Pozwany w poczuciu ograniczania mu kontaktów z córką, eliminowania go z jej życia, jak również w poczuciu utraty kontroli nad żoną i dzieckiem reaguje w impulsywny sposób, w pewnych sytuacjach zatracając kontrolę emocjonalną..... Z jednej strony M. ma potrzebę spotkań ze swoim tatą (które przynoszą jej radość i zadowolenie) z drugiej jednak w poczuciu lojalności wobec mamy, z którą czuje się najsilniej związana uczuciowo nie chce uczestniczyć w takich sytuacjach...” (opinia biegłych z RODK w K. w aktach sprawy rozwodowej prowadzonej w Sądzie Okręgowym w Kaliszu o sygn. I C 1026/13 k. 231)

Wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 5 marca 2015 roku, w tym w zakresie częstotliwości i formy kontaktów M. C. (1) z córką został oparty o wszechstronny materiał dowodowy. Po wydaniu wyroku rozwodowego M. C. (1) realizował kontakty z córką. Małoletnia spędziła u ojca znaczny okres czasu w okresie wakacji letnich 2015 roku. Matka małoletniej nie zgłaszała wówczas zastrzeżeń co do realizowania tych kontaktów i relacji ojca z córką. Od jesieni ubiegłego roku relacje pomiędzy wnioskodawcą i uczestniczką ponownie uległy pogorszeniu. Konsekwencją postawy i podejmowanych działań ze strony J. K. (1) jest to, że obecnie po raz kolejny nie dochodzi do realizowania spotkań małoletniej M. C. (2) z jej ojcem. Analiza stanu faktycznego niniejszej sprawy w kontekście wcześniej toczących się postępowań z udziałem stron - nie pozwala na przyjęcie, że taki stan rzeczy zaistniał z przyczyn niezależnych czy niezawinionych od J. K. (1). Wręcz przeciwnie – w ocenie Sądu - biorąc pod uwagę wcześniejsze prowadzone postępowania w sprawach z udziałem stron przyjęć należy, że zachowanie i sposób działania J. K. (1) są przemyślane i ukierunkowane na wyeliminowanie ojca z życia małoletniej M. C. (2). Jak już wskazywano wcześniej - J. K. (1) pomimo wcześniej prowadzonych postępowań, rad i sugestii specjalistów, orzeczeń sądów – nadal przyjmuje w zakresie relacji córki z ojcem i jego rodziną za jedynie słuszny i właściwy swój punkt widzenia, uzasadniając swoje zachowania i działania „dobrem córki”.

W przedmiotowej sprawie – co po raz kolejny wymaga podkreślenia - istnieje prawomocny i podlegający wykonaniu Wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 5 marca 2015 roku ustalający prawo M. C. (1) do kontaktów z córką M. C. (2). W toku postępowania ustalono, że J. K. (1) wielokrotnie naruszyła nałożony na nią wskazanym wyżej Wyrokiem obowiązek wydawania dziecka w okresie ustalonych kontaktów. Jej manipulowanie dzieckiem spowodowało, że obecnie małoletnia obawiając się sytuacji konfliktowych powstałych z jej powodu nie chce realizować kontaktów z ojcem, jak wynika też z okoliczności sprawy stresujące i przykre jest dla niej także rozmawianie o tej sytuacji z osobami postronnymi. Matka małoletniej jednak nie dostrzegając w tym zakresie potrzeb dziecka, w tym potrzeby spokoju i stabilizacji - domaga się by małoletnia była na powyższe okoliczności przepytywana przez biegłych, pedagogów, psychologów etc.

Wobec oczywistego niestosowania się uczestniczki do treści orzeczenia w zakresie ustalonych prawomocnym i wykonalnym wyrokiem sądu kontaktów z dzieckiem, zachodzą przesłanki do zastosowania w niniejszej sprawie trybu postępowania unormowanego w oddziale 6 rozdziału 2 działu III tytułu II księgi drugiej kodeksu postępowania cywilnego.

Uczestniczka postępowania J. K. (1) nie może arbitralnie, według sobie znanych kryteriów decydować, czy kontakt małoletniej z ojcem służy jej dobru, czy też godzi w nie, rozstrzygnięcia w tej kwestii należą bowiem do kompetencji sądu. W odniesieniu do kontaktów wnioskodawcy z córką wiążący jest Wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 5 marca 2015 roku w sprawie o sygn. akt I C 1026/13. Orzeczenie to nie zostało dotychczas zmienione ani uchylone. Należy też mieć na względzie fakt, że długi już kilkumiesięczny okres pozbawienia ojca kontaktu z dzieckiem powoduje nieodwracalną szkodę dla dziecka i jego relacji z ojcem. W szczególności – ze względu na fakt, że wskazany wyżej wyrok został poprzedzony m.in. opiniami specjalistów.

W tym miejscu zwrócić należy uwagę na fakt, że również postawa Wnioskodawcy z zakresie kontaktowania się z córką wymaga korekt. Wnioskodawca nie może reagować impulsywnie w szczególności w obecności dziecka. Konieczne ze strony M. C. (1) jest kategoryczne unikanie sytuacji konfliktowych oraz wykazanie się cierpliwością i spokojem – po to, by udało się z córką odbudować więzi bez dalszego obarczania dziecka poczuciem winy i zagrożenia.

Brzmienie przepisów art. 597¹⁵ k.p.c. i art. 597¹⁶ k.p.c. wskazuje, że zagrożenie osobie zobowiązanej do wykonywania kontaktów z dzieckiem karą pieniężną jest pierwszym postanowieniem. Drugim dopiero etapem jest nałożenie takiej kary, w przypadku nie wypełniania nadal obowiązków przez osobę, której zagrożono nakazaniem zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej. Mając na względzie – niekwestionowane przez wnioskodawcę - oświadczenia uczestniczki postępowania J. K. (1) o jej sytuacji materialnej, rodzaju zatrudnienia i uzyskiwanych zarobkach – oznaczono sumę pieniężną za każde naruszenie obowiązków na 1000 złotych.

Aby sankcja odniosła zamierzony skutek, Sąd ustalił ją na wysokim, jak na miejscowe warunki poziomie. Nie spowoduje to znaczącego uszczerbku dla utrzymania uczestniczki, która ma stałe zatrudnienie i dochody, pracuje w międzynarodowej firmie, zna język francuski - a stanowić będzie wystarczającą dolegliwość skłaniającą do respektowania prawomocnego wyroku w przyszłości.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 520 § 2 i 3 k.p.c.

Biorąc pod uwagę powyższe i na podstawie cytowanych przepisów prawa orzeczono jak w sentencji postanowienia (pkt 1 i 2 postanowienia).

A. Sobolewska-Talaga